

Overveielse ere blevne ledede til Indgivelsen af dette Forslag.

Vi anerkjende Alle med fuld Paaskjønnelse det Dnffelige og Heldbringende i den nye Ordning af Thronfølgen for det hele Monarchie, som det kongelige Budskab indeholder, og ved hvilken der i Medfør af de Rigsdagen meddeelte Actstykker vil tilveiebringes en Betyggelse for det danske Monarchies Bestaaen i dets hele uværende Omfang selv i det Tilfælde, at den fra Kong Frederik III. nedstiggende Mandstamme maatte uddøe. Forsaavidt imidlertid det kongelige Budskab tillige indeholder en Opfordring til Rigsdagen om at meddele Samtykke til Ophævelsen af den hele i Kongeloven af 14de November 1665 Art. 27—40 begrundede Arveret, have vi vel ikke Alle kunnet overbevise os om Dnffeligheden eller Nødvendigheden af et saadant Skridt; men de Betæneligheder i denne Henseende, som for Flere af os have frembudt sig med stor Styrke, troe vi dog ikke her at burde udvile, deels fordi disse allerede tilstræffelige ere paaapegede i Motiveringen af det foranstaaende Mindretals Forslag, deels fordi vi uagtet disse Betæneligheder dog have fundet overveiede Grund til i vort Forslag at tilraade Rigsdagen at give sit Samtykke ogsaa til denne Deel af det kongelige Budskab. Vi ere nemlig Alle komne til den Overbeviisning, navnlig ved de Meddelelser, der af Regeringen ere blevne givne Udvalget, at, saaledes som Sagen nu er stillet, vilde endogsaa blot en Udsættelse af Afgjørelsen af dette Punkt i det kongelige Budskab medføre en Standsning i eller vel endog afføde en Hindring for den allerede ved saamange vigtige og betydningsfulde Strid forberedte og i sig selv saa magtpaaliggende Istandringelse af Ordningen af den nye Thronfølge for det hele Monarchie.

Da imidlertid de Betæneligheder, som den tilstgiede fuldstændige Ophævelse af Kongelovens Arvesølge har maattet fremkalde, for en væsentlig Deel have deres Grund i den Frygt, at der heraf skulde kunne udledes en Svækkelse af de Baand, der hidtil have knyttet de forskjellige Landsdele til den danske Krone, saa har det været os magtpaaliggende i vort Forslag at paa vise en Veie, ad hvilken der

vil kunne virkes til at have en saadan Frygt.

Efter det kongelige Budskab vil den i samme indeholdte Ordning af Thronfølgen først erholde fuld Gyldighed og bindende Lovskraft igjennem en af Hs. Majestæt Kongen udstædt Statsact. Om det end ikke, ifølge de til os stete Udtalelser fra Regeringen, tør forventes, at denne Statsact vil blive forelagt Rigsdagen til Vedtagelse, saa troe vi dog at turde nære den Forvisning, at det vil finde en velvillig Imødekommen fra Regeringens Side, naar der af Rigsdagen attraaes Optagelsen i den nævnte Statsact af saadanne Udtalelser, som ikke blot maae erkjendes at have en naturlig og berettiget Plads i en saadan Statsact, men som tillige ere i den fuldstændigste Overeensstemmelse, baade i Ord og Mening, med de Actstykker, der af Regeringen ere blevne overgivne til Rigsdagens Prøvelse og Overveielse.

Det er en saadan Udtalelse, i den bestemte og uvetydige Form, i hvilken den forekommer i hine Actstykker, som vi i vort Forslag have ønsket optaget i den bebudede Statsact, og vi ere forvisfede om, at en Tilstræking af en saadan fra Regeringens Side vil tjene i ikke ringe Grad til Beroligelse, og derved fremme den Samstemmen med det kongelige Budskab i dets Heelhed, der i saa høj Grad maa ønskes.

I Overeensstemmelse hermed fremsatte vi følgende Forslag til den forenede Rigsdags Svar paa det kongelige Budskab af 4de Dec- tober 1852:

Deres Majestæts Budskab af 4de Dec- tober 1852 til den danske Rigsdag angaaende Thronfølgen har paa grundlovs- mæssig Maade været underkastet den alvorligste Overveielse. Den forenede Rigsdag bringer Deres Majestæt sin erkjendelige Tak for den landsfaderlige Omhu, hvormed Deres Majestæt har stræbt at sikke det hele danske Monarchies Integritet, og udtaler sin usfrømte Glæde over det heldige Udsald af Deres Majestæts vise Bestræbelser.